

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 32. Guidonis Bentivolii Cardinalis fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

Sæc. XVII. raret, hoc anno omnium luctu septua-
A. C. 1644. genarius vitæ cursum absolvit, æter-
 nam dignitatem meruisse contentus.

§. XXXII.

Guidonis Bentivolii Cardinalis fata.

Nic. Erythr.
Pina II.
pag. 332.
Ughell. Ital.
Sacra.

Jam Urbanus VIII. fatis cesserat, cum Guido Bentivolius in primo con-
 clavis ingressu Pontificatus spem & vi-
 tam amisit. Hic nobilissimo genere
 Ferrariæ ortus ab ineunte ætate se to-
 tum pietatis studio consecrans, latino,
 Hispano, & Gallico idiomati, literis-
 que humanioribus sedulam navabat
 operam: demum in Patavina Universi-
 tate Jurisprudentiæ præceptis imbutus,
 Romam ad capeffendam Rempublicam
 accessit, ibidemque a Clemente VIII.
 & Paulo V. variis honoratus officiis,
 atque Archiepiscopus Rhodiensis & Se-
 dis Apostolicæ Nuntius renuntiatus,
 Belgicam Provinciam summa morum
 integritate, ac mira prudentia non sine
 magno Catholicæ Religionis incremento
 moderabatur. Adfuit etiam transla-
 tioni Corporis sancti Alberti Episcopi
 Leodiensis & Martyris, dum illud Bru-
 xellas ad Sacram ædem Carmelitarum
 Virginum Excalceatarum deducebatur.
 Transactis jam in Belgio pluribus annis
 Bentivolius a Paulo V. Purpura deco-
 ratus,

ratus, in Franciam Nuntius decerne-
batur, ubi Regis, Reginae, Proce-
rumque amorem & benevolentiam sibi
tam feliciter conciliabat, ut communi
suffragio in Gallici Regni Protectorem
expeteretur: nihil enim in ejus indole
deprehendebatur, nisi honestum, ni-
hil nisi grave & magnum, atque ab
omni quæstus studio alienum: unde in-
ter tot honores & dignitates non modo
ferme omnibus ad tuendum, quo eum
virtus collocabat, dignitatis gradum
requisitis, sed etiam ad vitæ usum ne-
cessariis carebat: ne tamen ære alieno
gravaretur, ædes suas hortosque, li-
cet magnificos, creditoribus suis cessit,
atque imminuto Ministrorum numero
alienam domum mercede conductam
incoluit: Tandem mortuo Urbano VIII.
si solius meriti ratio fuisset habita, &
mortis invidia non prævaluisset, Ben-
tivolius omnium ore solium Pontificium
conscendisset: vix autem conclave in-
gressus, ob virium imbecillitatem se
sustinendis ejusmodi incommodis im-
parem fore, prædixerat: huic quoque
vaticinio respondit eventus; quippe
post undecim noctes, quas insomnes
absumpserat, lethali feбри correptus,
atque ad finitima conclavis cubicula
deportatus die septima Decembris in
Palatio Vaticano annos natus sexaginta

Sæc. XVII.
A. C. 1644.

Sæc. XVII. septem decessit, ac sine ullo funeris, A. C. 1644. aut monumenti honore, & absque sepulcrali inscriptione, uti præceperat, in æde S. Sylvestri apud Patres Theatinos sepultus est.

Scriptit Historiam Belgicam, epistolas & commentaria rerum Ecclesiasticarum, quæ a Clemente VIII. usque ad sua tempora produxerat: Edidit quoque non obscuro calamo, præter legationem suam Belgicam, descriptionem Troyæ ludi in Circo Agonali Romæ peracti a Cardinale Antonio Barberino, præsentem Carolo Poloniæ Principe.

§. XXXIII.

Duo Cardinales ab Innocentio X. creati.

Horum jacturam Innocentius X. Pontifex nonnihil compensabat duorum Cardinalium inauguratione, quorum prior die decima quarta Novembris Joannes Carolus Medices Cosmi II. Magni Etruriæ Ducis Filius nominabatur: alter erat Camillus Pamphilius Innocentii X. ex Fratre Nepos, qui instigante Olympia Matre sua Cardinalium Collegio adscriptus, triennio post, assiduas Patruj sui objurgationes pertæsus, Purpuram exiit, atque Olym-